

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 51

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.038 din 5 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său	2–4
Decizia nr. 1.044 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	5–6
Decizia nr. 1.067 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 619 alin. 5 și ale art. 725 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă	6–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
28. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea structurii organizatorice a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”	8–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 19 din 10 decembrie 2012	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.038**

din 5 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Flavia Eudochia Leșe în Dosarul nr. 6.772/100/2010 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Mariana Bărbuță în Dosarul nr. 58.559/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Aurel Bonciog în Dosarul nr. 45.818/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Aceste excepții de neconstituționalitate constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 302D/2012, 374D/2012 și 676D/2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 septembrie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 18 octombrie 2012, iar apoi, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, la 13 noiembrie 2012, 22 noiembrie 2012, 27 noiembrie 2012 și 5 decembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.772/100/2010, **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Flavia Eudochia Leșe cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 58.559/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010.

Excepția a fost ridicată de Mariana Bărbuță cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 45.818/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 3 din Legea nr. 119/2010.**

Excepția a fost ridicată de Aurel Bonciog cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 6.652 din 24 iunie 2011, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 45.818/3/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile actului normativ criticat, care prevăd recalcularea pensiilor de serviciu aflate în plată prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, sunt retroactive, întrucât aduc atingere unor drepturi câștigate potrivit legislației anterioare Legii nr. 119/2010. În sprijinul celor arătate, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 375/2005. În continuare, arată că prevederile Legii nr. 119/2010 aduc atingere și dreptului de proprietate privată, pensia reprezentând un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Pentru ca stăpânirea unui bun să poată fi calificată drept posesie, trebuie să existe atât elementul material — *corpus*, cât și elementul psihologic — *animus sibi habendi*. Or, prin prevederile art. 3 din Legea nr. 119/2010 se aduce atingere elementului material. În sensul celor arătate invocă și cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 29 din 12 decembrie 2011.

Tribunalul Maramureș — Secția I civilă, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și legea în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Textele de lege au următoarea redactare:

— Art. 1: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

- a) pensiile militare de stat;
- b) pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;
- c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;
- d) pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;
- e) pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;
- f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;
- g) pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă;
- h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a quantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

Autorii excepției consideră că prevederile Legii nr. 119/2010 sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 136 alin. (5) referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea, invocă art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din convenția amintită.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Constituție și argumente asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte quantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. (...) Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește quantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.”

Cu același prilej, Curtea a statuat că „Partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «*bun*», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.”

În prezenta cauză însă autorii excepției consideră că cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile amintite se impune a fi reconsiderate având în vedere considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 29 din 12 decembrie 2011 cu privire la recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de colegiile de conducere ale curților de apel Brașov, Cluj, Craiova și Galați privind aplicarea dispozițiilor Legii nr. 119/2010, raportat la art. 20 alin. (2) din Constituție, art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția europeană a drepturilor omului și art. 14 din Convenție, referitoare la recalcularea pensiilor prevăzute de art. 1 din lege,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011.

Curtea reține însă că, prin decizia amintită, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a negat competența instanței de contencios constituțional de a decide cu privire la constituționalitatea și convenționalitatea unor dispoziții de lege și nici efectul definitiv și general obligatoriu al deciziilor acestei instanțe. Astfel, a precizat că „deciziile și considerentele deciziilor Curții Constituționale sunt obligatorii în ceea ce privește constatările conformității sau neconformității atât cu Constituția, cât și cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”. În continuare a reținut însă că, „dacă instanța de contencios constituțional a constatat convenționalitatea unei legi sau norme, o atare constatare este una *in abstracto* (dat fiind caracterul de control obiectiv al legii exercitat de Curtea Constituțională), iar aceasta nu împiedică instanțele de drept comun să evalueze în concret, în fiecare cauză în parte, în raport cu circumstanțele fiecărei spețe, dacă aplicarea aceleiași norme nu antrenează pentru reclamant consecințe incompatibile cu Convenția, protocoalele ei adiționale sau jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”.

Or, Curtea Constituțională reține că prin Decizia din 7 februarie 2012, pronunțată în Cauza *Frimu și alții contra României*, ori Decizia din 15 mai 2012, pronunțată în Cauza *Abăluță și alții contra României*, paragrafele 13—20, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, deși art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție garantează plata prestațiilor sociale pentru persoanele care au achitat contribuții la bugetul asigurărilor sociale, acest lucru nu poate fi interpretat ca oferind dreptul la acordarea unei pensii într-un quantum determinat.

De asemenea, Curtea de la Strasbourg a amintit că statele părți la Convenție dispun de o marjă largă de apreciere pentru reglementarea politicii lor sociale. Astfel, dată fiind cunoașterea directă a propriei societăți și a nevoilor sale, autoritățile naționale sunt, în principiu, cel mai bine plasate pentru a alege mijloacele

cele mai adecvate în atingerea scopului stabilirii unui echilibru între cheltuielile și veniturile publice, iar Curtea respectă alegerea lor, cu excepția cazului în care aceste mijloace se dovedesc în mod evident lipsite de un temei rezonabil.

În speță, Curtea a subliniat că reforma sistemelor de pensii a fost fundamentată pe motivele obiective invocate la adoptarea Legii nr. 119/2010, și anume contextul economic actual și corectarea inegalităților existente între diferitele sisteme de pensii.

În această privință, Curtea a constatat că diminuarea pensiilor reclamanților a reprezentat o modalitate de a integra aceste pensii în sistemul general prevăzut de Legea nr. 263/2010 și a arătat că motivele invocate pentru adoptarea acestei legi nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate.

De asemenea, Curtea a reținut că reforma sistemului de pensii nu a avut un efect retroactiv și nu a adus atingere drepturilor la prestații sociale dobândite în temeiul contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, achitate în timpul anilor de serviciu, ci numai unei părți din pensie, care era susținută integral de la bugetul de stat și care reprezenta un avantaj de care reclamanții beneficiaseră mulțumită naturii profesiei lor.

În ceea ce privește diferența de tratament, în raport cu alte categorii de pensionari, Curtea a constatat că o diferență este discriminatorie, în sensul art. 14 din Convenție, în cazul în care nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă.

Curtea a reținut că faptul că alte categorii sociale se bucură în continuare de un mod de calcul favorabil al pensiilor lor ține, de asemenea, de marja de apreciere a statului.

Având în vedere aceste considerente, Curtea de la Strasbourg a reținut că măsurile criticate de reclamanți nu i-au determinat pe aceștia să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul de proprietate și nu au fost în mod nejustificat discriminați în raport cu alți pensionari.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Flavia Eudochia Leșe în Dosarul nr. 6.772/100/2010 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Mariana Bărbuță în Dosarul nr. 58.559/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Aurel Bonciog în Dosarul nr. 45.818/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

¹ A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.044

din 11 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurelian Voicu în Dosarul nr. 408/46/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.107D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Gheorghe Dănuț Radu din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că dosarul se află la al doilea termen de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care arată că România trebuie să respecte legislația Uniunii Europene care are un sistem diferit de calculare a termenelor. Dispozițiile legale criticate încalcă art. 21 din Constituție, precum și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se mai arată că prin aplicarea acestor dispoziții unele persoane pot fi dezavantajate, de exemplu, atunci când formulează cereri de revizuire în luna februarie care are 28 de zile.

În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 408/46/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Aurelian Voicu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât îngreșesc exercitarea drepturilor constituționale ale persoanei căreia i se interzice dreptul la un proces echitabil. Autorul excepției de neconstituționalitate mai arată că a formulat pe 10 martie 2011 cerere de revizuire

împotriva unei decizii a Curții de Apel Pitești din 9 februarie 2011, decizie motivată pe 8 martie 2011.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 817 din 19 mai 2009, nr. 463 din 8 mai 2012 și nr. 470 din 8 mai 2012, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:*

1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicarea hotărârii definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la punctul 7 alin. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul acesteia este, în realitate, nemulțumit de modul în care instanța de judecată a calculat termenul în care putea să depună cererea de revizuire, chestiune care ține de interpretarea și aplicarea legii. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională, în calitate de legislator negativ, nu poate modifica sau completa prevederea legală supusă controlului și nici nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției.

De altfel, în același sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 13 martie 2003.

Curtea reține, așadar, că aspectele învederate de autorul excepției de neconstituționalitate sunt probleme ce țin de interpretarea și aplicarea legii, fiind apanajul exclusiv al instanțelor judecătorești, neintrând în sfera contenciosului

constituțional. Astfel, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurelian Voicu în Dosarul nr. 408/46/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.067

din 11 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 619 alin. 5 și ale art. 725 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

sunt încălcate prin faptul că se interzice formularea unei cereri de revizuire în materie de divorț. De asemenea, dispozițiile art. 725 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă sunt, după opinia sa, neconstituționale, întrucât prevăd principiul retroactivității legii civile.

În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 3 din 18 ianuarie 2011 și nr. 1.679 din 15 decembrie 2009, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Acesta consideră că normele de procedură sunt de strictă interpretare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.510/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 619 alin. 5 și ale art. 725 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Mariana Țîrdoiu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulate împotriva unei decizii civile a Curții de Apel București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât se încalcă accesul liber la justiție, în condițiile în care hotărârile pronunțate în materie de divorț nu sunt supuse revizuirii. Se mai arată că vechea reglementare permitea acest lucru.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 619 alin. 5 și ale art. 725 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Țîrdoiu în Dosarul nr. 4.510/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.434D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Constantin Cîrstea din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus o cerere prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care arată că dispozițiile constituționale

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile dispozițiilor art. 619 alin. 5 și ale art. 725 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, prevederi ce au următoarea redactare:

— Art. 619 alin. 5: *„Hotărârea dată în materie de divorț nu este supusă revizuirii.”;*

— Art. 725 alin. 1 teza a doua: *„Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, în momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executării silite începute sub acea lege.”*

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 26 privind viața intimă, familială și privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Țîrdoiu în Dosarul nr. 4.510/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 619 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea structurii organizatorice a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”

Având în vedere:

— Referatul de aprobare al Direcției organizare și politici salariale nr. E.N. 418/2013;

— prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 352/2002 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă structura organizatorică a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 1.200/2011 pentru aprobarea structurii organizatorice a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 2 august 2011, precum și alte dispoziții contrare.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino” vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

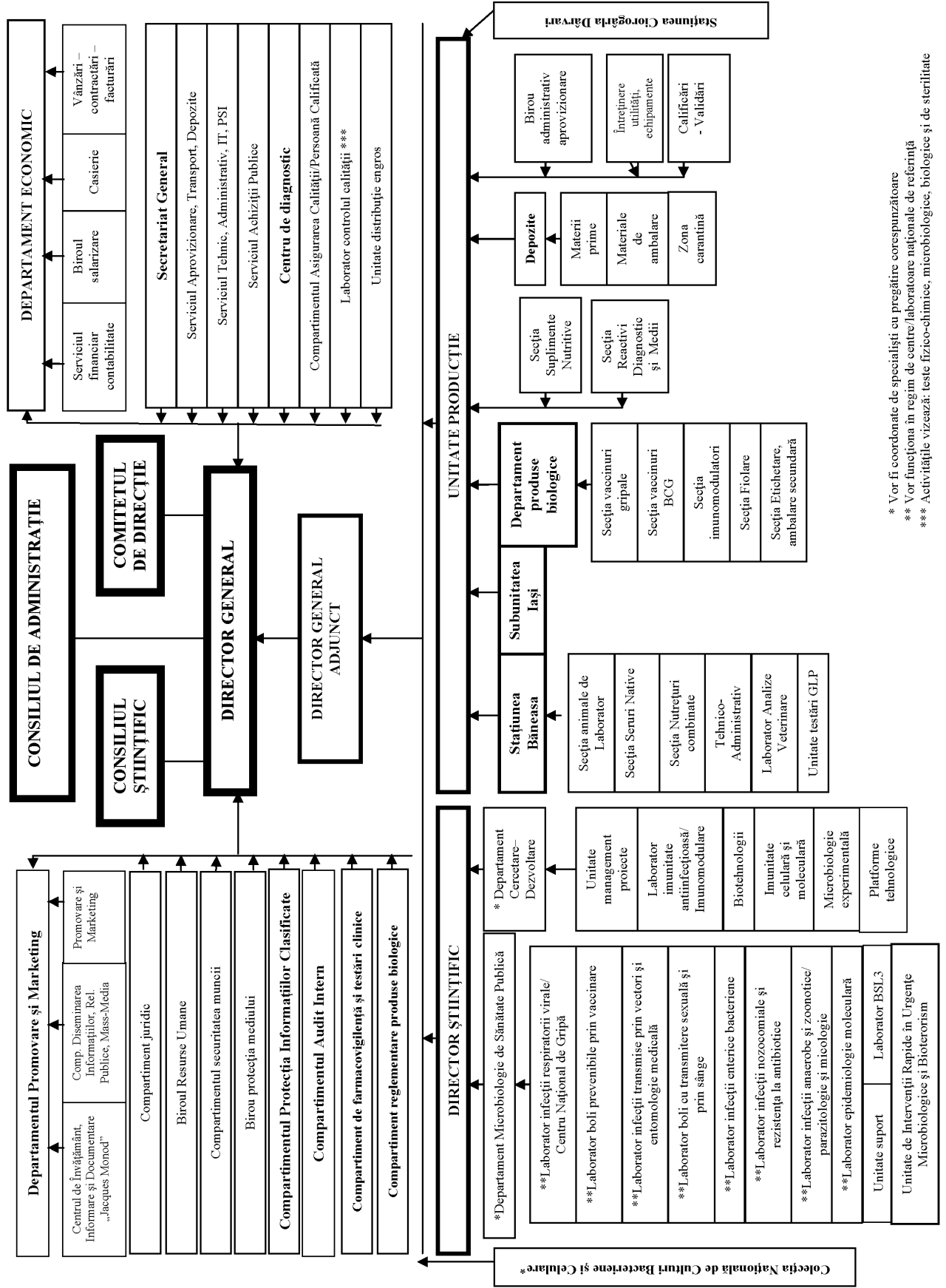
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 28.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru microbiologie și imunologie „Cantacuzino”

Aprobat

* Vor fi coordonate de specialiști cu pregătire corespunzătoare

** Vor funcționa în regim de centre/laboratoare naționale de referință

*** Activitățile vizează: teste fizico-chimice, microbiologice, biologice și de sterilitate

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 19

din 10 decembrie 2012

Dosar nr. 18/2012

Rodica Aida Popa — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Lavinia Curelea — președintele Secției I civile

Roxana Popa — președintele delegat al Secției a II-a civile

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Corina Michaela Jiție — președintele Secției penale

Cristina Iulia Tarcea — judecător la Secția I civilă

Elena Floarea — judecător la Secția I civilă — judecător raportor

Doina Popescu — judecător la Secția I civilă

Sorinela Alina Macavei — judecător la Secția I civilă

Mihaela Paraschiv — judecător la Secția I civilă

Rodica Susanu — judecător la Secția I civilă

Ileana Izabela Dolache — judecător la Secția a II-a civilă

Mărioara Isailă — judecător la Secția a II-a civilă — judecător raportor

Constantin Brânzan — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Trânică Teau — judecător la Secția a II-a civilă

Adriana Chioseaua — judecător la Secția a II-a civilă

Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă

Nicolae Mănișuțiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Dana Iarina Vartires — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Doina Duican — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Simona Camelia Marcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător raportor

Gheorghiuța Luțac — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Sîrbu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Francisca Maria Vasile — judecător la Secția penală

Ilie Iulian Dragomir — judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursurile în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 18/2012 este constituit conform art. 330⁶ alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător dr. Rodica Aida Popa, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent-șef al Secției I civile, doamna Mihaela Calabiciov, desemnată în

conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, cu referire la sporurile și veniturile suplimentare utilizate la determinarea punctajelor anuale pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie.

După prezentarea referatului cauzei, Înalta Curte a constatat că nu sunt de examinat chestiuni prealabile sau excepții și a pus în dezbatere recursurile în interesul legii.

Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a susținut că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, cu referire la sporurile și veniturile suplimentare utilizate la determinarea punctajelor anuale pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie, fiind identificate două orientări jurisprudențiale.

Într-o primă orientare a practicii s-a reținut că la determinarea punctajelor anuale realizate până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 trebuie avute în vedere toate veniturile (sporuri, indemnizații, prime, diurne, salarii de merit etc.) care au constituit baza de stabilire a contribuțiilor de asigurări sociale, dacă angajatorul a achitat aceste contribuții.

Într-o a doua orientare a practicii, instanțele au apreciat că, la determinarea punctajelor anuale, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000, trebuie avute în vedere salariile și sporurile prevăzute de art. 164 din lege și anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, în condițiile stabilite de normele respective, care au caracter special.

Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a solicitat admiterea recursurilor în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii.

Doamna judecător dr. Rodica Aida Popa, președintele completului de judecată, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursurilor în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursurilor în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova s-a arătat că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, cu referire la sporurile și veniturile suplimentare utilizate la determinarea punctajelor anuale pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie.

2. Examenul jurisprudențial

Prin Adresa nr. 9.688 din 9 mai 2012, Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a se pronunța cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, cu referire la sporurile și veniturile suplimentare utilizate la determinarea punctajelor anuale pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie.

Ca urmare a acestei sesizări, prin Adresa nr. 7/S.U. din 15 iunie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să dispună verificarea jurisprudenței la nivelul întregii țări.

Examenul jurisprudențial a relevat că practica instanțelor este neunitară în ceea ce privește soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de stabilire a pensiilor în baza Legii nr. 19/2000, precum și a contestațiilor împotriva deciziilor de recalculare a pensiilor în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005, prin care reclamantii solicitau valorificarea unor sporuri, indemnizații și majorări de retribuții tarifare care, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, nu au făcut parte din baza de calcul al pensiilor și pentru care s-au achitat contribuții la fondul de asigurări sociale de către angajator, identificându-se două orientări jurisprudențiale.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă orientare a practicii, instanțele au apreciat că la determinarea punctajelor anuale realizate până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 trebuie avute în vedere toate veniturile (sporuri, indemnizații, prime, diurne, salarii de merit etc.) care au constituit baza de stabilire a contribuțiilor de asigurări sociale, dacă angajatorul a achitat aceste contribuții.

Contribuțiile se achitau de unitate prin virarea unei sume egale cu o cotă procentuală asupra câștigului brut realizat de întregul personal angajat, nereprezentând o contribuție individuală aplicată drepturilor salariale ale angajatului.

În motivarea acestei opinii s-a arătat ca o atare soluție se impune în baza principiului contributivității, consacrat prin dispozițiile art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000, potrivit cărora drepturile de asigurări sociale se cuvin pe temeiul contribuțiilor sociale plătite, iar aceste venituri au fost avute în vedere la calcularea și aplicarea contribuțiilor.

Ca atare, au reținut aceste instanțe, principiul contributivității înlătură aplicarea art. 164 din Legea nr. 19/2000.

S-a arătat că nu se poate admite ca baza de calcul al contribuției de asigurări sociale să fie constituită și din aceste sume, iar la stabilirea pensiei ca prestație de asigurări sociale aceste sume să nu se ia în considerare, deoarece ne-am afla în situația în care această prestație nu ar fi proporțională cu prețul plătit, creându-se astfel o inechitate.

Totodată, s-a reținut că ceea ce interesează nu este caracterul permanent sau nepermanent al unor venituri ori dacă aceste sume au făcut sau nu parte din baza de calcul al pensiilor, conform legislației anterioare, ci faptul că statul și-a încasat drepturile la momentul potrivit.

În concluzie, instanțele care au împărtășit această opinie au stabilit că la determinarea punctajelor anuale, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000, trebuie avute în vedere toate veniturile care au constituit baza de calcul pentru plata contribuțiilor de asigurări sociale ce revenea unităților angajatoare, dând eficiență principiului contributivității în defavoarea prevederilor cuprinse în art. 164 din Legea nr. 19/2000 și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005.

3.2. Într-o a doua orientare a practicii, instanțele au apreciat că, la determinarea punctajelor anuale, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000, trebuie avute în vedere salariile și sporurile prevăzute în cuprinsul art. 164 din această lege și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, în condițiile stabilite de normele respective care au un caracter special.

În susținerea acestei opinii s-a invocat principiul neretroactivității legii civile, arătându-se că nu se poate recunoaște incidența principiului contributivității pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001, când a intrat în vigoare Legea nr. 19/2000.

În acest sens s-a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, punctajul mediu anual se determină prin împărțirea la 12 a punctajului rezultat în anul respectiv, din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună.

Numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea salariului brut lunar individual, inclusiv sporurile și adaosurile, sau, după caz, a venitului lunar care a constituit baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale la salariul mediu din luna respectivă comunicat de Institutul Național de Statistică.

Aceste prevederi se aplică în situația veniturilor lunare obținute după intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 și care au constituit baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale potrivit Legii nr. 19/2000.

Pentru determinarea punctajelor anuale anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, dispozițiile art. 164 din această lege instituie într-o modalitate imperativă criteriile de stabilire a sumelor care intră la determinarea punctajului anual. Dispozițiile acestui articol stabilesc faptul că la calculul punctajelor anuale pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001 se au în vedere exclusiv salariile tarifare, în cuantumul înregistrat în carnetul de muncă.

Dacă în carnetul de muncă sunt înregistrate sporuri care au făcut parte din baza de calcul al pensiilor conform legislației anterioare, acestea trebuie avute în vedere conform art. 164 alin. (2) din Legea nr. 19/2000.

Textul art. 164 din Legea nr. 19/2000 reglementează distinct situația sporurilor obținute în perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001, stabilind la alin. (2) și (3) faptul că, pe lângă salariile tarifare, trebuie avute în vedere și anumite sporuri, dar cu respectarea condițiilor cumulative stabilite de aceste dispoziții legale, respectiv: să fi avut caracter permanent, să fi făcut parte

din baza de calcul al pensiilor conform legislației anterioare și să fi fost înregistrate în carnetul de muncă sau dovedite cu adeverințe eliberate de unitate.

În concluzie, instanțele care au optat pentru această opinie au stabilit că, la determinarea punctajelor anuale, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000, trebuie avute în vedere veniturile prevăzute de art. 164 din Legea nr. 19/2000 și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, care sunt norme speciale, aplicabile punctajelor anuale aferente perioadei anterioare datei de 1 aprilie 2001.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general a apreciat ultimul punct de vedere ca fiind în acord cu litera și spiritul legii.

Prin argumentele expuse s-au susținut următoarele:

Premisele apariției practicii neunitare ce face obiectul prezentului recurs în interesul legii sunt reprezentate de modalitatea în care instanțele de judecată au dat eficiență principiului contributivității instituit prin art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000, raportat la normele tranzitorii cuprinse în art. 164 din această lege, atunci când veniturile sunt aferente unor perioade — stagii de cotizare — prin care au fost incidente acte normative vizând domeniul pensiilor, anterioare Legii nr. 19/2000.

Prin dispozițiile Legii nr. 19/2000 s-a realizat reformarea în sens unitar a întregului sistem de asigurări sociale, prin luarea în considerare a veniturilor realizate de asigurat pe parcursul vieții active ce constituie stagiul de cotizare, iar quantumul pensiei se determină în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) din acest act normativ prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare cu valoarea punctului de pensie.

Primul element ce face parte din algoritmul de calcul al pensiei, respectiv punctajul mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare, se stabilește potrivit dispozițiilor art. 77 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, în sensul că se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 3 a acestei legi.

Punctajul anual se determină potrivit art. 78 alin. (1) din același act normativ, prin împărțirea la 12 a punctajului rezultat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună, iar numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea salariului brut lunar individual (inclusiv sporurile și adaosurile) sau, după caz, a venitului lunar asigurat care a constituit baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică.

Baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale este prevăzută la art. 23 din Legea nr. 19/2000, modificată și completată.

Aceste prevederi legale reprezintă o consecință directă și imediată a principiului contributivității, astfel cum acesta este enunțat prin art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000, fiind aplicabile în privința veniturilor realizate lunar după data de 1 aprilie 2001 de persoanele asigurate în sistemul public de pensii.

Pentru ca anumite sporuri să fie luate în calcul la stabilirea punctajului anual anterior datei de 1 aprilie 1992, trebuie ca acestea să fi făcut parte din baza de calcul al pensiilor conform legislației anterioare și să fie înregistrate în carnetul de muncă, iar după data de 1 aprilie 1992, până la data de 1 aprilie 2001, trebuie să fi avut caracter permanent, să fi făcut parte din baza de calcul al pensiilor după data de 1 aprilie 1992 și să fie înregistrate în carnetul de muncă sau dovedite cu adeverințe.

Toate aceste condiții trebuie îndeplinite cumulativ, ele fiind expresia transpunerii în algoritmul prevăzut de noua lege a tuturor elementelor de salarizare care, potrivit legislației

anterioare datei de 1 aprilie 2001, au constituit bazele de calcul ale pensiilor, cu respectarea strictă a unor elemente de certitudine juridică sub aspect probatoriu.

Analiza retrospectivă a legislației anterioare incidente în materia asigurărilor sociale de stat a relevat că, anterior datei de 1 aprilie 2001, nu s-au avut în vedere, la stabilirea quantumului pensiei, veniturile realizate de o persoană pe parcursul întregii vieți active, după cum nici bugetul acestor asigurări nu a fost întotdeauna constituit pe baza contribuțiilor individuale ale angajaților.

Legea nr. 19/2000, în demersul de reformare a sistemului public de pensii, și-a propus o uniformizare a algoritmului de calcul al pensiilor, prin luarea în considerare a veniturilor care, potrivit legislației anterioare, au constituit baza de calcul al pensiilor, iar în această modalitate s-a dat eficiență dispozițiilor legale anterioare sub imperiul cărora au fost realizate veniturile, acestea fiind transpuse în noul algoritm instituit de lege.

De asemenea, în procedura de recalculare a drepturilor de pensie, desfășurată în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005, procedură subsumată principiului „la condiții de muncă egale, pensii egale, indiferent de data ieșirii la pensie”, s-a urmărit și realizat identificarea tuturor acelor venituri care, potrivit legislației anterioare, au constituit baza de calcul al pensiei.

Reflectarea fidelă a majorărilor de retribuții, a indemnizațiilor și sporurilor care, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, au făcut parte din baza calcul al pensiilor și care se utilizează nu doar la recalcularea drepturilor de pensie stabilite anterior Legii nr. 19/2000, ci și la stabilirea drepturilor de pensie potrivit acestui act normativ, pentru situațiile tranzitorii analizate, este oferită de pct. I—V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005.

Această concluzie este întemeiată pe dispozițiile art. 4 alin. (2) și (3) din ordonanța de urgență menționată, în care se arată expres că sporurile, indemnizațiile și majorările de retribuții tarifare utilizate la determinarea punctajului mediu anual și care, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, au făcut parte din baza de calcul al pensiilor sunt cele prezentate în anexa care face parte integrantă din ordonanța de urgență, urmând să fie dovedite prin înscrisurile din carnetele de muncă sau prin adeverințe întocmite conform legii, eliberate de angajatori, care poartă întreaga răspundere cu privire la valabilitatea și corectitudinea acestora.

În cuprinsul pct. II, III și V ale anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 sunt enumerate limitativ sporurile, indemnizațiile și majorările retribuției tarifare prevăzute în Legea retribuirii după cantitatea și calitatea muncii nr. 57/1974, respectiv alte sporuri și majorări acordate, atât anterior, cât și ulterior anului 1989, unor categorii profesionale determinate, în baza unor dispoziții speciale cu caracter normativ, expres enunțate, precum și sporurile cu caracter permanent, prevăzute de Legea nr. 49/1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale, care se utilizează la determinarea punctajului mediu anual.

În procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie nu vor putea fi avute în vedere acele venituri pentru care, potrivit reglementării în vigoare la data realizării lor, angajatorul nu a datorat contribuții de asigurări sociale.

De asemenea, plata contribuției de asigurări sociale de către angajator nu este suficientă pentru ca anumite venituri/sporuri să fie avute în vedere la determinarea punctajelor anuale până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000, fiind necesar ca acestea să se regăsească în baza de calcul al pensiilor, conform legislației anterioare, sub imperiul căreia au fost realizate/acordate.

În privința sporurilor acordate după data de 1 aprilie 1992, aspectul includerii acestora în baza de calcul al pensiilor se

verifică în mod direct prin achitarea contribuției angajatului pentru pensia suplimentară.

Așadar, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000, raportate la art. 164 din același act normativ și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie nu vor putea fi luate în considerare acele venituri și sporuri salariale anterioare datei de 1 aprilie 2001 pentru care, potrivit legislației sub imperiul căreia au fost realizate/acordate, angajatorul nu datora contribuția de asigurări sociale și angajatul nu datora contribuția pentru pensia individuală, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul al pensiilor potrivit legislației anterioare.

5. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Craiova

Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova a constatat că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, cu referire la sporurile și veniturile suplimentare utilizate la determinarea punctajelor anuale pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie.

Divergența de interpretare a dispozițiilor legale menționate a creat situații juridice fundamental diferite, unele instanțe stabilind că la determinarea punctajelor anuale până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 trebuie luate în considerare toate veniturile care au fost avute în vedere la calcularea și aplicarea contribuțiilor de asigurări sociale (prima orientare a practicii relevată de examenul jurisdicțional), iar alte instanțe stabilind că la determinarea punctajelor anuale până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 trebuie avute în vedere salariile și sporurile prevăzute la art. 164 din Legea nr. 19/2000, în condițiile stabilite de norma respectivă, normă care are caracter special (a doua orientare a practicii relevată de examenul jurisprudențial).

6. Raportul asupra recursurilor în interesul legii

6.1. Referitor la chestiunea admisibilității recursurilor în interesul legii, prin raportul întocmit în cauză s-a apreciat că acestea îndeplinesc condițiile de admisibilitate impuse de art. 329 și 330⁵ din Codul de procedură civilă, fiind exercitate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova, care au legitimitate procesuală, și având ca obiect o problemă de drept pentru care s-a făcut dovada că a fost soluționată în mod diferit, neunitar, prin hotărâri judecătorești irevocabile, pronunțate de mai multe instanțe judecătorești.

6.2. În ceea ce privește soluția propusă prin raportul asupra recursurilor în interesul legii întocmit în cauză s-a apreciat că se impune a fi adoptată soluția de admitere a acestora și, în consecință, a se stabili că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, sporurile și alte venituri suplimentare realizate anterior datei de 1 aprilie 2001 vor fi luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public dacă au fost incluse în baza de calcul conform legislației anterioare, sunt înregistrate în carnetul de muncă sau în adeverințele eliberate de unități, conform legislației în vigoare, și pentru acestea s-a plătit contribuția de asigurări sociale.

7. Înalta Curte

Anterior examinării altor aspecte se impun a fi expuse prevederile legale supuse interpretării, precum și cele relevante din perspectiva examinată.

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, „sistemul public se organizează și funcționează având ca principii de bază: (...)”

e) principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite; (...)”.

De asemenea, potrivit art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000:

„(2) La determinarea punctajelor anuale, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile care au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă.

(3) La determinarea punctajelor anuale, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile cu caracter permanent, care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare. Sporul de vechime care se utilizează la stabilirea punctajelor anuale este următorul:

- a) perioada 1 martie 1970—1 septembrie 1983:
 - 3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani;
 - 5% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani;
 - 7% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 de ani;
 - 10% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani;
- b) perioada 1 septembrie 1983—1 aprilie 1992:
 - 3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 3—5 ani;
 - 6% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani;
 - 9% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani;
 - 12% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 de ani;
 - 15% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani.”

Totodată, pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, prevede următoarele:

„V. Sporuri cu caracter permanent, în conformitate cu prevederile Legii nr. 49/1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale:

- sporul de vechime în muncă (a se vedea pct. I);
- sporul pentru lucru în subteran, precum și pentru lucru pe platformele marine de foraj și extracție;
- indemnizația de zbor;
- sporul pentru condiții grele de muncă;
- sporul pentru lucrul sistematic peste programul normal;
- sporul pentru exercitarea unei funcții suplimentare;
- alte sporuri cu caracter permanent prevăzute de legislația specifică fiecărui domeniu de activitate sau prevăzute în contractele colective și individuale de muncă.”

Totodată, prin Decizia nr. 5 din 20 septembrie 2010 pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte și a decis că, în interpretarea dispozițiilor art. 2 lit. e), art. 78 și art. 164 alin. (1) și (2) din Legea nr. 19/2000 privind

sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, sumele plătite pentru munca prestată de foștii salariați în regim de lucru prelungit, în condițiile art. 1 și 2 din Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.546/1952, se au în vedere la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public.

Pentru a pronunța această soluție, Înalta Curte a reținut că veniturile realizate din munca prestată peste programul normal de lucru sunt venituri cu caracter tarifar, care trebuie luate în calcul la stabilirea bazei de calcul al pensiei datorate pentru munca depusă, subliniind faptul că pentru aceste sume s-a plătit contribuția la asigurările sociale de stat, conform Decretului nr. 389/1972 cu privire la contribuția pentru asigurările sociale de stat.

Or, potrivit principiului contributivității instituit prin art. 2 lit. e) din Legea nr. 19/2000, fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

Înalta Curte a mai reținut că la aceeași concluzie se ajunge având în vedere și prevederile pct. IV din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, potrivit căreia la stabilirea punctajului anual nu vor fi luate în considerare formele de retribuire după timp, or timpul de lucru în program prelungit era considerat, potrivit legislației atunci în vigoare, timp normal de lucru și era retribuit ca atare.

Aceste drepturi trebuie luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor și pentru faptul că, potrivit pct. IV din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, intră în categoria sporurilor, indemnizațiilor și majorărilor de retribuții tarifare și acele sporuri acordate de către ministerele de resort, conform prevederilor actelor normative în vigoare în diverse perioade, evidențiate împreună cu salariile aferente în statele de plată și pentru care s-a datorat și s-a virat contribuția de asigurări sociale.

De asemenea, prin Decizia nr. 19 din 17 octombrie 2011 pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte și a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor art. 2 lit. e), art. 78 și art. 164 alin. (1) și (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, formele de retribuire obținute în acord global, prevăzute de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 57/1974, vor fi luate în calcul la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public, dacă au fost incluse în salariul brut și pentru acestea s-a plătit contribuția de asigurări sociale la sistemul public de pensii.

Pentru a pronunța această soluție, Înalta Curte a reținut că dispozițiile pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 pot fi înlăturate, întrucât intră în contradicție atât cu prevederile anterioare din același act normativ, cât și cu Legea nr. 19/2000, deoarece încalcă principiul fundamental al contributivității anterior datei de 1 aprilie 2001.

Potrivit art. 70 din Legea nr. 27/1966 privind pensiile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară, intrată în vigoare la 1 ianuarie 1967, s-a instituit pentru angajați obligația plății unei contribuții în cuantum de 2% din salariul tarifar lunar de încadrare, pentru pensia suplimentară, care, conform normei în cauză, se baza pe „principiul mutualității între angajați”.

Potrivit art. 71 alin. (1) din același act normativ, fondurile necesare pentru plata pensiei suplimentare urmau să se formeze din contribuția tuturor angajaților.

Obligația de plată a contribuției pentru pensia suplimentară s-a menținut în sarcina angajaților până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

La momentul edictării normei, legiuitorul a înțeles să întemeieze pensia suplimentară și contribuția corelativă pe „principiul mutualității între angajați”, date fiind condițiile politice, sociale și economice de la acea vreme.

În realitate, astfel cum indică însăși denumirea „contribuția pentru pensie suplimentară”, această formă de asigurare socială a reprezentat expresia unei forme, chiar primare, a principiului contributivității.

Chiar dacă a fost instituită în sarcina angajaților, declarativ pentru pensia suplimentară, o formă suplimentară de pensie față de pensia de asigurări sociale de stat, această contribuție a avut menirea să sprijine statul să asigure angajaților venituri constante după încetarea raporturilor de muncă prin pensionare.

Contribuția pentru asigurările sociale de stat a fost instituită în sarcina angajatorilor inițial prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 4.161/1953, iar ulterior prin Decretul nr. 389/1972, iar potrivit acestor acte normative contribuția se aplica asupra câștigului brut realizat de salariați.

Cu alte cuvinte, atât angajatorul, cât și salariatul contribuiau la sistemul de asigurări sociale de stat, sistem contributiv dualist care se regăsește și în reglementarea actuală.

Sub acest aspect este de reținut că nu poate fi primită teoria potrivit căreia s-ar face o aplicare retroactivă a Legii nr. 19/2000 în ceea ce privește principiul contributivității, pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au născut anterior datei de 1 aprilie 2001.

Sistemul public modern de pensii și alte drepturi de asigurări sociale instituit prin Legea nr. 19/2000 are la bază principiile unicității, egalității, solidarității sociale, obligativității, contributivității, repartiției și autonomiei, conform art. 2 din lege, iar aceste principii pot fi identificate într-o formă sau alta și în legislația aplicabilă anterior intrării în vigoare a acestei reglementări.

În privința sporurilor și veniturilor suplimentare utilizate la determinarea punctajelor anuale pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, art. 10 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, în forma sa inițială, prevedea că baza de calcul al pensiei o constituie retribuția tarifară, iar prin Legea nr. 49/1992 acest text de lege a fost modificat în sensul că la stabilirea drepturilor de pensie erau avute în vedere salariul de bază și o serie de sporuri cu caracter permanent, care nu intraseră anterior în această bază.

Ulterior, prin art. 164 din Legea nr. 19/2000, s-a prevăzut că la determinarea punctajelor anuale pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie, se iau în calcul salariile brute sau nete, în conformitate cu modul de înregistrare în carnetul de muncă, sporurile care au făcut parte din baza de calcul al pensiilor conform legislației anterioare și sunt înregistrate în carnetul de muncă și sporurile cu caracter permanent care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul al pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă sau care sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare.

Prin pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 au fost enumerate sporurile cu caracter permanent, cu mențiunea că aceste sporuri se utilizează la determinarea punctajului mediu anual, atât pentru perioadele anterioare, cât și pentru cele ulterioare datei de 1 aprilie 1992, iar în pct. VI al

acestui act normativ sunt menționate expres sporurile, diurnele și alte drepturi care nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul al pensiilor conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001.

Cu referire la interpretarea acestui articol, prin Decizia nr. 19 din 17 octombrie 2011 pronunțată în recursul în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că dispoziția normativă menționată este în contradicție atât cu prevederile anterioare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, cât și cu Legea nr. 19/2000, deoarece încalcă principiul fundamental al contributivității anterior datei de 1 aprilie 2001.

În același sens este de precizat că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 736 din 24 octombrie 2006, respingându-se excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor mențiunii prevăzute la pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, Curtea a precizat că posibilitatea valorificării veniturilor enumerate în mod exhaustiv de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 nu este exclusă *de plano*.

În alți termeni, includerea sau neinclusiunea acestor venituri în baza de calcul și încasarea sau neîncasarea contribuției de asigurări sociale pentru veniturile prevăzute de textele legale care au generat o practică neunitară constituie o problemă de fapt, specifică fiecărui caz.

Prin urmare, aplicarea principiului contributivității impune luarea în calcul a sporurilor și veniturilor suplimentare utilizate la determinarea punctajelor medii anuale pentru perioade anterioare Legii nr. 19/2000, în măsura în care acestea au făcut parte din baza de calcul al pensiilor, au fost înregistrate în carnetul de muncă sau rezultă din adevăriniță, conform legislației în vigoare, și s-a plătit contribuția de asigurări sociale.

În aceste condiții, neluarea în considerare a unor sume pentru care s-au plătit contribuțiile de asigurări sociale echivalează cu o încălcare a principiului contributivității, având drept finalitate nerealizarea scopului avut în vedere de legiuitor, astfel cum de altfel a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție și prin Decizia nr. 19 din 17 octombrie 2011 pronunțată în recurs în interesul legii privind interpretarea dispozițiilor art. 2 lit. e), art. 78 și art. 164 alin. (1) și (2) din Legea nr. 19/2000 și ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005.

În plus, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în jurisprudența sa că drepturile de asigurări sociale convenite în baza contribuțiilor de asigurări sociale plătite constituie un bun patrimonial în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de statul român prin Legea nr. 30/1994.

Cu titlu de exemplu este de menționat Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în Cauza *Ana Maria Frimu ș.a. împotriva României*, prin care Curtea, deși a respins cererea ca inadmisibilă, a reafirmat faptul că art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție garantează plata prestațiilor sociale pentru persoanele care au achitat contribuții la bugetul asigurărilor sociale (relevantă în acest sens este și Cauza *Constantin Abăluță ș.a. împotriva României*).

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că drepturile de asigurări sociale sunt legate de plata contribuțiilor de asigurări sociale specifice, considerându-se că dreptul la alocația de urgență (pentru care reclamantul plătește contribuția specifică) reprezintă un drept patrimonial în sensul art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Hotărârea în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei* din 16 septembrie 1996.

În concluzie, principalul element obiectiv apt să conducă la o justă și legală stabilire și reactualizare a pensiilor provenind din fostul sistem de asigurări sociale de stat îl reprezintă contribuțiile de asigurări sociale plătite, astfel că la stabilirea și reactualizarea drepturilor de pensie trebuie luate în calcul toate sporurile și alte venituri de natură salarială pentru care angajatorul/angajatul a plătit contribuția pentru asigurările sociale de stat.

Evident, acest mod de interpretare a normelor legale în materie nu va fi de natură să înlăture beneficiul prevederilor art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000, în sensul că se prezumă că s-au plătit aceste contribuții pentru sporurile care au făcut parte din baza de calcul al pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă, abordarea prezentată înscriindu-se în orientarea Înaltei Curți de Casație și Justiție reflectată de celelalte decizii pronunțate în recursurile în interesul legii promovate în această materie, cu referire expresă la Decizia nr. 5 din 20 septembrie 2010 și Decizia nr. 19 din 17 octombrie 2011.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 330⁷ cu referire la art. 329 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, sporurile și alte venituri suplimentare realizate anterior datei de 1 aprilie 2001 vor fi luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public dacă au fost incluse în baza de calcul conform legislației anterioare, sunt înregistrate în carnetul de muncă sau în adevărinițele eliberate de unități, conform legislației în vigoare, și pentru acestea s-a plătit contribuția de asigurări sociale.

Obligatorie, potrivit art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 decembrie 2012.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
RODICA AIDA POPA

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Calabiciov

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

